

zaradzić; niektórych, którym my sami nic pożytecznego nie przynosimy, ani też nie czekamy, że oni nam coś przyniosą. Powinniśmy jednak pragnąć, by wszyscy razem z nami miłowali Boga i aby wszystko - czy to pomoc, którą bliźniemu okazujemy, czy też którą nam okazują było skierowane ku temu jednemu celowi.

Kolumban, Pouczenia 11,1-4

Mojżesz napisał w Prawie: „Uczył Bóg człowieka na obraz i podobieństwo swoje” (Rdz 1, 26). Rozważcie, proszę, jak ważne są te słowa. Bóg wszechmogący, niewidzialny, nieogarnięty, niewypowiedziany, nie do oszacowania, tworząc człowieka z mułu uszlachetnił go godnością swojego obrazu. Co ma wspólnego człowiek i Bóg? Co ma wspólnego muł i duch? „Bóg jest bowiem duchem” (J 4,24). Wielka to łaskawość, że Bóg obdarzył człowieka obrazem swojej wieczności i podobieństwem swojego życia. Wielka to godność dla człowieka Boże podobieństwo, jeśli je tylko zachowa, ale także wielkie potępienie, jeśli ten obraz zostanie znieważony... Jeśli więc człowiek będzie używał właściwie cnót rozsiąanych w duszy, wtedy stanie się on podobny Bogu. Przez przykazanie bowiem pouczył nas Bóg, że ile cnót w nas zasiał stwarzając pierwszego człowieka, tyle też mamy Mu zwrócić. A pierwsze przykazanie brzmi: „Będziesz miłował Boga waszego z całego serca” (Mt 22,37). „Bo On nas pierwszy umiłował” (J 4,10) od początku, zanim jeszcze staliśmy się. Miłować Boga znaczy odnowić w nas Jego obraz. Boga miłuje ten, kto strzeże Jego przykazań, jak On sam powiedział: „Jeśli Mnie miłujecie, zachowujcie moje przykazania” (J 14,15). Jego zaś przykazanie to miłość wzajemna, wedle słów: „To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem” (J 13,34). Miłość zaś prawdziwa nie polega tylko na słowach, ale na czynach i prawdzie (1 J 3,28). Oddajmy więc Bogu naszemu, Ojcu naszemu, jego obraz nienaruszony: w świętości, bo On jest święty wedle słów: „Bądźcie świętymi, bo i Ja jestem święty” (Kpł 11,44); w miłości, bo jest miłością wedle słów Jana: „Bóg jest miłością” (1 J 4,8); w dobroci i prawdzie, bo On jest miłościwy i prawdomówny.

Nie stańmy się przeto malarzami innego obrazu: bo malarzem obrazu szatańskiego jest ten, kto jest bez uczucia, pełen złości, pychy... Abyśmy więc nie wprowadzili przypadkiem obrazu szatańskiego, pozwólmy, by Chrystus w nas malował swój obraz. A maluje go, gdy mówi: „Pokój mój daję wam, pokój mój zostawiam wam” (J 14,27). Na cóż jednak nam się to przyda, jeśli wiemy, że pokój jest rzeczą dobrą, a nie używamy go dobrze? Zwykle to, co jest najlepsze, jest też najbardziej kruche, a to, co jest cenne, wymaga większej pieczy i pilniejszej straży. Bardzo kruche jest to, co można utracić przez lekkomyślne słowa i lekką nawet ranę zadaną bratu... Nic nie jest miłsze dla ludzi, jak mówić o rzeczach ich nie dotyczących i troszczyć się o sprawy innych, mówić natomiast próżne słowa i obmawiać nieobecnych. I dlatego też ci, którzy nie mogą powiedzieć: „Pan dał mi język uczony, bym mógł powstrzymać słowem tego, kto jest bez sił” (Iz 50,4), niech milczą, a jeśli mają mówić, niech to będą tylko słowa pokoju...

Niczego więc nie należy wypełniać, jak tylko miłość, lub też niczego innego się nie spodziewać, jak tylko kary. „Pełnią bowiem Prawa jest miłość” (Rz 13,8). Oby raczył ją tchnąć w nas Pan nasz i Zbawiciel, Jezus Chrystus, jej dawca, twórca pokoju i Bóg miłości.

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

XXXI Niedziela Zwykła w roku B: Mk 12,28-34

28. Zbliżył się także jeden z uczonych w Piśmie, który im się przysłuchiwał, gdy rozprawiali ze sobą. Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział, zapytał Go: **Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?**
29. Jezus odpowiedział: **Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden.**
30. **Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą.**
31. **Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych.**
32. **Rzekł Mu uczyony w Piśmie: Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznieś powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego.**
33. **Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary.**
34. **Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: Niedaleko jesteś od królestwa Bożego. I nikt już nie odważył się więcej Go pytać.**

28 Zbliżył się także jeden z uczonych w Piśmie, który im się przysłuchiwał, gdy rozprawiali ze sobą. Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział, zapytał Go: «Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?»

Mt 5,17-19 Nie sądzcie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. Zaprawdę, bowiem powiadam wam: Dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna jota, ani jedna kreska nie zmieni się w Prawie, aż się wszystko spełni. Ktokolwiek więc zniósłby jedno z tych przykazań, choćby najmniejszych, i uczyłby tak ludzi, ten będzie najmniejszy w królestwie niebieskim. A kto je wypełnia i uczy wypełniać, ten będzie wielki w królestwie niebieskim.

Mt 19,17-19 Odpowiedział mu: Dlaczego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania. Zapytał Go: Które? Jezus odpowiedział: Oto te: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czcij ojca i matkę oraz miłuj swego bliźniego, jak siebie samego!

Mt 23,22 Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! Bo dajecie dziesięcinę z mięty, kopru i kminku, lecz pomijacie to, co ważniejsze jest w Prawie: sprawiedliwość, miłosierdzie i wiarę. To zaś należało czynić, a tamtego nie opuszczać.

29-30 Jezus odpowiedział: «Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą.»

Pwt 6,4-12 Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich

swych sił. Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. Wpoisz je twoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech one ci będą ozdobą przed oczami. Wypisz je na odrzwiach swojego domu i na twoich bramach. Gdy Pan, Bóg twój, wprowadzi cię do ziemi, o której poprzysiągł przodkom twoim: Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, że da tobie miasta wielkie i bogate, których nie budowałeś, domy pełne wszelkich dóbr, których nie zbierałeś, wykopane studnie, których nie kopałeś, winnice i gaje oliwne, których nie sadziłeś, kiedy będziesz jadł i nasyć się - strzeż się, byś nie zapomniał o Panu, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli.

Mt 22,34-40 Gdy faryzeusze dowiedzieli się, że zamknął usta saduceuszom, zebrał się razem, a jeden z nich, uczoney w Prawie, zapytał Go, wystawiając Go na próbę: «Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?» On mu odpowiedział: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy».

Łk 10,25-28 A oto powstał jakiś uczoney w Prawie i wystawiając Go na próbę, zapytał: «Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu odpowiedział: «Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?» On rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego. Jezus rzekł do niego: «Dobrześ odpowiedział. To czyń, a będziesz żył».

Pwt 10,12-13 A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój? Tylko tego, byś się bał Pana, Boga swojego, chodził wszystkimi Jego drogami, miłował Go, służył Panu, Bogu twemu, z całego swojego serca i z całej swej duszy, strzegł poleceń Pana i Jego praw, które ja ci podaję dzisiaj dla twego dobra.

Pwt 30,6-8 Pan, Bóg twój, dokona obrzezania twego serca i serca twych potomków, żebyś miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, po to, abyś żył. Wszystkie te przekleństwa ześle Pan, Bóg twój, na twoich wrogów i na tych, którzy cię nienawidzą i będą prześladować. Ty znowu będziesz słuchał głosu Pana, wypełniając wszystkie polecenia, które ja tobie dziś daję.

Mt 10,37-39 Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto nie bierze swego krzyża, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je.

31 Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych».

Kpł 19,13-18 Nie będziesz uciskał bliźniego, nie będziesz go wyzyskiwał. Zapłata najemnika nie będzie pozostawać w twoim domu przez noc aż do poranka. Nie będziesz zlorzeczył głuchemu. Nie będziesz kładł przeszkody przed niewidomym, ale będziesz się bał Boga twego. Ja jestem Pan! Nie będziecie wydawać niesprawiedliwych wyroków. Nie będziesz stronniczym na korzyść ubogiego, ani nie będziesz miał względów dla bogatego. Sprawiedliwie będziesz sądził bliźniego. Nie będziesz szerzył oszczerstw między krewnymi, nie będziesz czyhał na życie bliźniego. Ja jestem Pan! Nie będziesz żywił w sercu nienawiści

ponieważ trwa na wieki, ma kapłaństwo nieprzemijające. Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego zbliżają się do Boga, bo zawsze żyje, aby się wstawić za nimi. Takiego bowiem potrzeba nam było arcykapłana: świętego, niewinnego, nieskalanego, oddzielonego od grzeszników, wywyższonego ponad niebiosa, takiego, który nie jest obowiązany, jak inni arcykapłani, do składania codziennej ofiary najpierw za swoje grzechy, a potem za grzechy ludu. To bowiem uczynił raz na zawsze, ofiarując samego siebie. Prawo bowiem ustanawiało arcykapłanami ludzi obciążonych słabością, słowo zaś przysięgi, złożonej po nadaniu Prawa, /ustanawia/ Syna doskonałego na wieki.

Augustyn, O nauce chrześcijańskiej 1,26-30

Tak więc, ponieważ nie trzeba przykazania, aby miłować siebie i swoje ciało... pozostaje, abyśmy zajęli się przykazaniem dotyczącym tego, co jest ponad nami i tego, co znajduje się obok nas. „Będziesz miłował mówi - Pana Boga twego całym sercem twoim, całą duszą swoją, całym umysłem twoim i będziesz miłował twego bliźniego jak siebie samego. Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy“ (Mt 22,37-40). Celem przeto przykazania jest miłość (1 Tm 1,5) i to podwójna: Boga i bliźniego. Jeśli więc pojmujesz siebie w sposób pełny, to jest jako istotę złożoną z ciała i duszy, i bliźniego swego w sposób pełny, czyli jako złożonego z ciała i duszy - człowiek bowiem składa się z duszy i ciała - to nic, co należy miłować, nie zostało pominięte w tych dwu przykazaniach. Choć bowiem najważniejsza jest miłość Boga i sposób tej miłości jest tak przepisany, że inne miłości do niej spływają i jakoby o miłości siebie samego nic nie mówi, to jednak gdy powiedziano: „Będziesz miłował bliźniego twego jak siebie samego“, także i miłość siebie samego nie została pominięta.

Ten zaś żyje sprawiedliwie i święcie, kto umie oceniać rzeczy właściwie. Ten właśnie umie kochać w sposób uporządkowany; nie kocha tego, czego kochać nie należy, kocha to, co należy kochać; nie kocha bardziej tego, co należy mniej kochać, albo nie kocha w sposób równy tego, co mniej lub więcej należy kochać; wreszcie nie kocha mniej lub więcej tego, co w różny sposób należy kochać. Każdego więc grzesznika nie należy kochać jako grzesznika, ale każdego człowieka jako człowieka należy kochać ze względu na Boga; Boga natomiast ze względu na Niego samego. A jeżeli Bóg ma być kochany przez każdego człowieka, to każdy człowiek ma bardziej kochać Boga niż siebie samego. Także bardziej należy kochać drugiego człowieka niż własne ciało, ponieważ ze względu na Boga wszystko należy miłować; natomiast drugi człowiek może się z nami cieszyć Bogiem, czego ciało nie może uczynić inaczej, jak tylko ożywione przez duszę, dzięki której cieszymy się Bogiem.

Wszystkich należy równo miłować. Ale że nie możesz pomagać wszystkim, tymi szczególnie należy się zająć, którzy ze względu na miejsce, czas lub jakiegokolwiek okoliczności są z tobą złączeni jakimś wyborem losu. Tak więc, jeśli masz czegoś w bród i masz się podzielić z drugim, który nie ma, a nadarzyło się tobie dwóch - obydwom zaś dać nie możesz - z których jeden drugiego nie przewyższa ani potrzebami, ani związkiem z tobą, to nie możesz zrobić nic słusniejszego, jak losem wybrać tego, któremu należy dać to, czego nie możesz dać obydwom. Podobnie z innymi: gdy wszystkim nie możesz zaradzić, za wybranego losem uważaj tego, który czasowo jest ściślej związany z tobą.

Spośród tych wszystkich, którzy z nami mogą cieszyć się Bogiem, miłujemy niektórych, którym sami pomagamy; niektórych, którzy nam pomagają; niektórych, których pomocy potrzebujemy, a zarazem ich potrzebom my mamy

Mi 6,6-8 Z czym stanę przed Panem, i pokłonię się Bogu wysokiemu? Czy stanę przed Nim z ofiarą całopalną, z cielętami rocznymi? Czy Pan się zadowoli tysiącami baranów, miriadami potoków oliwy? Czy trzeba, bym wydał pierworodnego mego za mój występki, owoc łona mego za grzech mojej duszy? Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?

Mt 9,10-13 Gdy Jezus siedział w domu za stołem, przyszło wielu celników i grzeszników i siedzieli wraz z Jezusem i Jego uczniami. Widząc to, faryzeusze mówili do Jego uczniów: «Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?» On usłyszawszy to, rzekł: «Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary. Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników».

1 Kor 13,1-3 Gdybym mówił językami ludzi i aniołów, a miłości bym nie miał, stałbym się jak miedź brzęcząca albo cymbał brzęmiący. Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice, i posiadał wszelką wiedzę, i wszelką możliwą wiarę, tak iżbym góry przenosił. a miłości bym nie miał, byłbym niczym. I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją, a ciało wystawił na spalenie, lecz miłości bym nie miał, nic bym nie zyskał.

34 Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: «Niedaleko jesteś od królestwa Bożego». I nikt już nie odważył się więcej Go pytać.

Hi 32,15-16 Zamilkli. Już więcej nie mówią: widocznie słów zabrakło. Czekałem. Nie odpowiadają. Stoją. Nie wiedzą, co odrzec.

Rz 3,19-22 A wiemy, że wszystko, co mówi Prawo, mówi do tych, którzy podlegają Prawu. I stąd każde usta muszą zamilknąć i cały świat musi się uznać winnym wobec Boga, jako że z uczynków Prawa żaden człowiek nie może dostąpić usprawiedliwienia w Jego oczach. Przez Prawo bowiem jest tylko większa znajomość grzechu. Ale teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża niezależna od Prawa, poświadczona przez Prawo i Proroków. Jest to sprawiedliwość Boża przez wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy wierzą.

Kol 4,3-6 Módlcie się jednocześnie i za nas, aby Bóg otworzył nam podwoje dla słowa, dla wypowiedzenia tajemnicy - Chrystusa, za co też jestem do tej pory więzieniem, abym ją obwieścił tak, jak winien ją wypowiedzieć. Wobec obcych postępujcie mądrze, wyszukując każdą chwilę sposobną. Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

Tt 1,7,8-14 Biskup bowiem winien być, jako wódz Boży, człowiekiem... przestrzegającym niezawodnej wykładni nauki, aby przekazując zdrową naukę, mógł udzielać upomnień i przekonywać opornych. Jest bowiem wielu krnąbrnych, gadatliwych i zwodzicieli, zwłaszcza wśród obrzezanych: trzeba im zamknąć usta, gdyż całe domy skłócają, nauczając, czego nie należy, dla nędznego zysku. Powiedział jeden z nich, ich własny wieszcz: «Kreteńczycy zawsze kłamcy, złe bestie, brzuchy leniwe». Świadectwo to jest zgodne z prawdą. Dlatego też karć ich surowo, aby wytrwali w zdrowej wierze, nie wważając na żydowskie baśnie czy nakazy ludzi odwracających się od prawdy.

Hbr 7,22-28 O tyle też Jezus stał się poręczycielem lepszego przymierza. I gdy tamtych wielu było kapłanami, gdyż śmierć nie zezwalała im trwać przy życiu, Ten właśnie,

do brata. Będziesz upominał bliźniego, aby nie zaciągnął winy z jego powodu. Nie będziesz szukał pomsty, nie będziesz żywił urazy do synów twego ludu, ale będziesz miłował bliźniego jak siebie samego. Ja jestem Pan!

Mt 7,11-12 Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec wasz, który jest w niebie, da to, co dobre, tym, którzy Go proszą. Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy.

Mt 19,16-19 A oto zbliżył się do Niego pewien człowiek i zapytał: «Nauczycielu, co dobrego mam czynić, aby otrzymać życie wieczne?» Odpowiedział mu: «Dlaczego Mnie pytasz o dobro? Jeden tylko jest Dobry. A jeśli chcesz osiągnąć życie, zachowaj przykazania». Zapytał Go: «Które?» Jezus odpowiedział: «Oto te: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, czcij ojca i matkę oraz miłuj swego bliźniego, jak siebie samego!»

Łk 10,36-37 Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców? On odpowiedział: Ten, który mu okazał miłosierdzie. Jezus mu rzekł: Idź, i ty czyń podobnie!

Rz 13,7-10 Oddajcie każdemu to, mu się należy: komu podatek - podatek, komu cło - cło, komu uległość - uległość, komu cześć - cześć. Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne - streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego! Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa.

1 Kor 13,4-8 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje, nie jest jak prorocтва, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie.

Ga 5,13-15 Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie! Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. A jeśli u was jeden drugiego kąsa i pożera, baczenie, byście się wzajemnie nie zjedli.

Jk 2,8-13 Jeśli przeto zgodnie z Pismem wypełniacie królewskie Prawo: Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego, dobrze czynicie. Jeżeli zaś kierujecie się względem na osobę, popełniacie grzech, i Prawo potępi was jako przestępców. Choćby ktoś przestrzegwał całego Prawa, a przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę za wszystkie. Ten bowiem, który powiedział: Nie cudzołóż!, powiedział także: Nie zabijaj! Jeżeli więc nie popełniasz cudzołóstwa, jednak dopuszczasz się zabójstwa, jesteś przestępcą wobec Prawa. Mówcie i czyńcie tak, jak ludzie, którzy będą sądzeni na podstawie Prawa wolności. Będzie to bowiem sąd nieubłagany dla tego, który nie czynił miłosierdzia: miłosierdzie odnosi triumf nad sądem.

1 J 3,17-19 Jeśliby ktoś posiadał majątność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga? Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą! Po tym poznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze serce.

1 J 4,7,21 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna Boga, bo Bóg jest miłością... Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego.

32 **Rzekł Mu uczoney w Piśmie: «Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznieś powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego.»**

Pwt 4,39-40 Poznaj dzisiaj i rozważ w swym sercu, że Pan jest Bogiem, a na niebie wysoko i na ziemi nisko nie ma innego. Strzeż Jego praw i nakazów, które ja dziś polecam tobie pełnić; by dobrze ci się wiodło i twym synom po tobie; byś przedłużył swe dni na ziemi, którą na zawsze daje ci Pan, Bóg twój.

Pwt 5,1-7 Słuchaj, Izraelu, praw i przykazań, które ja dziś mówię do twych uszu, ucz się ich i dbaj o to, aby je wypełniać. Pan, Bóg nasz, zawarł z nami przymierze na Horebie. Nie zawarł Pan tego przymierza z ojcami naszymi, lecz z nami, którzy tu dzisiaj wszyscy żyjemy. Spośród ognia na Górze mówił Pan z wami twarzą w twarz. W tym czasie ja stałem między Panem a wami, aby wam oznajmić słowa Pana, gdyście się bali ognia i nie weszli na górę. A On mówił: «Jam jest Pan, Bóg twój, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli. Nie będziesz miał bogów innych oprócz Mnie.

Pwt 6,4-8 Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. Wpoisz je twoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech one ci będą ozdobą przed oczami.

Iz 45,5 Ja jestem Pan, i nie ma innego. Poza Mną nie ma Boga. Przypaszę ci broń, chociaż Mnie nie znasz, 6 aby wiedziano od wschodu słońca aż do zachodu, że beze Mnie nie ma niczego. Ja jestem Pan, i nie ma innego.

Iz 45,18 Albowiem tak mówi Pan, Stworzyciel nieba, On Bóg, który ukształtował i wykończył ziemię, który ją mocno osadził, który nie stworzył jej bezładną, lecz przysposobił na mieszkanie: Ja jestem Pan i nie ma innego.

Iz 45,21-22 Przedstawcie i przytoczcie dowody, owszem, naradzcie się wspólnie: kto zapowiedział to już od dawna i od owej chwili objawił? Czyż nie Ja jestem Pan, a nie ma innego Boga prócz Mnie? Bóg sprawiedliwy i zbawiający nie istnieje poza Mną. Nawróćcie się do Mnie, by się zbawić, wszystkie krańce świata, bo Ja jestem Bogiem, i nikt inny!

Iz 46,9 Wspomnijcie rzeczy minione od wieków! Tak, Ja jestem Bogiem i nie ma innego, Bogiem, i nikogo nie ma jak Ja.

Jr 10,10-12 Pan natomiast jest prawdziwym Bogiem, jest Bogiem żywym i Królem wiecznym. Gdy się gniewa, drży ziemia, a narody nie mogą się ostać wobec Jego gniewu. Tak macie mówić do nich: "Bogowie, którzy nie uczynili nieba i ziemi, znikną z ziemi i spod tego nieba". On uczynił ziemię swą mocą, umocnił świat swą mądrością, a swoim rozumem rozpostarł niebiosy.

33 **Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary.»**

1 Sm 15,22 Samuel odrzekł: Czyż miłsze są dla Pana całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest posłuszeństwo od ofiary, uległość - od tłuszczu baranów.

Ps 50,8-15 Nie oskarżam cię o twe ofiary, bo twoje całopalenia zawsze są przede Mną. Nie chcę przyjmować cielca z twego domu ni kozłów ze stad twoich, bo do Mnie należy cała zwierzyna po lasach, tysiąc zwierząt na moich górach. Znam całe ptactwo powietrzne, i do Mnie należy to, co się porusza na polu. Gdybym był głodny, nie musiałbym tobie mówić, bo mój jest świat i to, co go napelnia. Czy będę jadł mięso cielców albo pił krew kozłów? Złóż Bogu ofiarę dziękczynną i wypełnij swe śluby złożone Najwyższemu, wtedy wzywaj Mnie w dniu utrapienia: Ja cię uwolnię, a ty Mnie uwielbisz».

Ps 50,23 Kto składa Mi ofiarę dziękczynną, ten Mi cześć oddaje, a postępującym bez skazy ukazę Boże zbawienie.

Prz 21,2-3 Każdego droga zdaje mu się prawa, lecz Pan osądza serca. Postępowanie uczciwe i prawe miłsze Panu niż krwawa ofiara.

Iz 1,11-17 «Co mi po mnóstwie waszych ofiar? - mówi Pan. Syt jestem całopalenia kozłów i łoju tłustych cielców. Krew wołów i baranów, i kozłów mi obrzydła. Gdy przychodzicie, by stanąć przede Mną, kto tego żądał od was, żebyście wydeptywali me dziedzince? Przestańcie składania czczych ofiar! Obrzydłe Mi jest wznoszenie dymu; święta nowiu, szabaty, zwoływanie świętych zebrań... Nie mogę ścierpieć świąt i uroczystości. Nienawidzę całą duszą waszych świąt nowiu i obchodów; stały Mi się ciężarem; sprzykrzyło Mi się je znosić! Gdy wyciągniecie ręce, odwróć od was me oczy. Choćbyście nawet mnożyli modlitwy, Ja nie wysłucham. Ręce wasze pełne są krwi. Obmyjcie się, czyści bądźcie! Usuńcie zło uczynków waszych sprzed moich oczu! Przestańcie czynić zło! Zaprawiajcie się w dobrem! Troszczcie się o sprawiedliwość, pomagajcie uciśnionego, oddajcie słusność sierocie, w obronie wdowy stawajcie!

Iz 58,5-7 Czyż to jest post, jaki Ja uznaję, dzień, w którym się człowiek umartwia? Czy zwieszanie głowy jak sitowie i użycie woru z popiołem za posłanie - czyż to nazwiesz postem i dniem miłym Panu? Czyż nie jest raczej ten post, który wybieram: rozerwać kajdany zła, rozwiązać więzy niewoli, wypuścić wolno uciśnionych i wszelkie jarzmo połamać; dzielić swój chleb z głodnym, wprowadzić w dom biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzyysz, przyodziać i nie odwrócić się od współziomków.

Jr 7,21-23 To mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: «Dodawajcie wasze ofiary całopalne do waszych ofiar krwawych i spożywajcie mięso! Bo nic nie powiedziałem ani nie nakazałem waszym przodkom, gdy wyprowadzałem ich z Egiptu, co do ofiar całopalnych i krwawych, lecz dałem im tylko przykazanie: Słuchajcie głosu mojego, a będę wam Bogiem, wy zaś będziecie Mi narodem. Chodźcie każdą drogą, którą wam rozkażę, aby się wam dobrze powodziło.

Oz 6,6 Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń.

Am 5,21-24 Nienawidzę, brzydzę się waszymi świętami. Nie będę miał upodobania w waszych uroczystych zebraniach. Bo kiedy składacie Mi całopalenia i wasze ofiary, nie znoszę tego, na ofiary biesiadne z tucznych wołów nie chcę patrzeć. Idź precz ode Mnie ze zgiełkiem pieśni twoich, i dźwięku twoich harf nie chcę słyszeć. Niech sprawiedliwość wystąpi jak woda z brzegów i prawość jak potok nie wysychający wyleje!